

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 002179 13 Кж
Бања Лука, 18.11.2013. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Драгомира Миљевића, као предсједника вијећа, Слободана Милашиновића и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђеног Х. Х., због продуженог кривичног дјела неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези става 1. и члана 23. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби осуђеног изјављеној на рјешење Окружног суда у Добоју број 13 0 К 002179 13 Кв од 09. октобра 2013. године, у сједници вијећа одржаној дана 19.11.2013. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се као неоснована жалба осуђеног Х. Х. изјављена против рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 002179 13 Кв од 09. октобра 2013. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Добоју број 13 0 К 002179 13 Кв од 09. октобра 2013. године одбијен је захтјев осуђеног Х. Х. за неправу понављање поступка ради изрицања јединствене казне затвора по правоснажним пресудама Опћинског суда у Орашју број 25 0 К 013146 09 К од 04.09.2009. године и Окружног суда у Добоју број 13 0 К 002179 12 Кпс од 24.07.2012. године.

Против те пресуде жалбу је благовремено изјавио осуђени, који не наводи основе побијања, али из садржаја жалбе произилази да се рјешење побија због погрешно утврђеног чињеничног стања и повреде Кривичног закона, са приједлогом да се жалба уважи и прихвати приједлог за уједињење казни.

Испитујући побијано рјешење у вези са жалбеним приговорима овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Из образложења побијаног рјешења произилази да је осуђени поднио молбу за обједињавање казне затвора у трајању од 1 (једне) године која му је изречена правоснажном пресудом Опћинског суда у Орашју број 25 0 К 013146 09 К од 04.09.2009. године и казне затвора у трајању од 4 (четири) године која му је изречена правоснажном пресудом Окружног суда у Добоју број 13 0 К 002179 12 Кпс од 24.07.2012. године.

Из списка предмета, односно образложења побијаног рјешења, а што ни осуђени жалбом не оспорава, произилази да је осуђени Х. Х. пресудом Опћинског суда у Орашју број 25 0 К 013146 09 К од 04.09.2009. године осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и да је ту казну издржао дана 03.09.2010. године. Даље, из изреке пресуде Окружног суда у Добоју број 13 0 К 002179 12 Кпс од 24.07.2012. године произилази да је кривично дјело, за које је том пресудом осуђен на казну затвора у трајању од 4 (четири) године, учинио у временском периоду од 29.02.2012. године до 19.04.2012. године, што значи да је кривично дјело починио након што је издржао казну по ранијој пресуди.

Међутим, у поступку неправог понављања кривичног поступка правоснажна пресуда може се преиначити и без понављања кривичног поступка ако је у двије или више пресуда против истог лица правоснажно изречено више казни, а нису примјењене одредбе о одмјеравању јединствене казне за дјела у стицају, али само под условима прописаним у члану 43. став 1. КЗ РС. Како је осуђени јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године, изречену правоснажном пресудом Опћинског суда у Орашју број 25 0 К 013146 09 К од 04.09.2009. године, издржао дана 03.09.2010. године, дакле прије него што је учинио ново кривично дјело, првостепени суд је правилно поступио када је одбио захтјев осуђеног за неправо понављање поступка ради изрицања јединствене казне, правилно утврђујући да нема законског основа за примјену члана 43. КЗ РС и изрицање јединствене казне затвора за кривична дјела обухваћена цитираним правоснажним пресудама.

Из свих наведених разлога жалба осуђеног није основана, па је ваљало ту жалбу одбити и одлучити као у изреци овог рјешења на основу члана 337. став 3. ЗКП РС.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Драгомир Миљевић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске управе
Амила Подрашчић